

Violència:

"Força o energia desplegada impetuosament". "Abús de la força."

Hi ha moltes classes de violències. Les dones i les criatures, arreu del món, en són les víctimes més nombroses.

Hi ha violències molt clares, per exemple els assassinats, però n'hi ha de molt dúctils, que a penes es veuen, però que amb el temps van causant greus problemes psicològics que repercuteixen en la salut.

La majoria de les violències sobre les dones i les criatures les causen els homes per una raó molt senzilla: perquè tenen més força física i perquè creuen que són els que han de tenir el poder sobre les dones i les criatures. Per aquest motiu, quan algunes dones es rebel·len, es volen divorciar o allunyar, simplement les maten. Ara, quan algun home mata o fa mal als fills s'anomena violència vicària.

Després ens trobem amb la violència de les Institucions.

Quan els homes són els que tenen el poder dins dels governs i de les institucions, exerceixen aquest poder sobre les dones. No reconeixen els seus drets, que haurien de ser iguals als dels homes, i no les deixen assolir càrrecs de responsabilitat, mantenint unes lleis que explícitament diuen: les dones no poden accedir a

I no parlem del que passa en alguns països d'Àsia, Amèrica i Oceania, perquè de totes és conegut.

Què podem fer per avançar en els nostres drets i assolir la plena igualtat de drets amb els homes? Congelar semen i matar-los a tots? Passar i anant fent la nostra?

I si, com a Dones en l'Església, miréssim les Escriptures? Especialment l'Evangeli?

Sembla que Jesús va tenir molta consideració amb totes les dones de la seva vida i les va tractar com a iguals.

En transcórrer la història, el patriarcat ha llençat molta pols sobre la història de les dones, fins i tot de vegades els ha canviat el nom, com és el cas d'alguna bisbessa.

Creiem que hem de seguir reivindicant la igualtat de drets sense cansar-nos. Tenir paciència i no caure en cap mena de violència, perquè nosaltres també podem exercir les violències i de vegades de les més sibil·lines. I estimar per sobre de tot. Estimar no vol dir acceptar violències grans o petites, vol dir ajudar als nostres germans a no ser violents i empènyer per tota mena de canvis de lleis i de costums; que quedi clara la igualtat de drets en totes les parelles, relacions entre joves, relacions amb les persones de més edat, i amb tots els estaments públics i privats.

Que el dia de la violència contra les dones ens faci reflexionar i buscar camins per poder portar una lluita pacífica però eficaç.